

Презъ пролѣтѣта на 1934 г. бѣ нагласена нова експедиция. Батисферата дадохме на поправка. За менѣ тя бѣ съвсемъ здрава, но инженеритѣ казаха, че е негодна за употрѣба и я ремонтираха изцѣло.

На 7 августъ направихме пробно спускане на дълбочина 1000 м., но тоя опитъ бѣ катастрофаленъ. Батисферата се вдигна на повърхността, напълнена съ вода. Ясно бѣ, че винтоветѣ не сж били здраво затегнати. Обаче следниятъ опитъ даде добри резултати и азъ наредихъ нашето ново спусчане да стане на 15 августъ.

Въ 9 ч. и 40 м. сутринѣта ние се спуснахме подъ водата. Скоро видѣхъ надъ главата си лекото клатушкане на „водния таванъ“, по който плаваха китки саргасови водорасли, палтуси и хвърчащи рибки. Когато слѣзохме на 300 м. дълбочина, провѣрихме, дали батисферата е здрава. Всичко бѣше въ редъ. Азъ насочихъ прожектора, и сега за пръвъ пжтъ, следъ неизброимо число години, тия дълбочини се освѣтиха отъ яркия лжчъ на свѣтлината. За кжсото време, докато бѣхме на дълбочина 330—360 м., видѣхъ толкова много живи същества, каквито не бѣхъ видѣлъ презъ многото ми досегашни спущания въ плитки дълбочини. Тѣ бѣха толкова много, че нито успѣвахъ да съобща названията имъ по телефона, нито да ги опиша.

На дълбочина 500 м. видѣхъ риба, съвсемъ непозната досега на науката. Батисферата спрѣ за две минути, а въ лжча на прожектора попадна риба 60 см. дълга, съ малки очи и голѣми уста. Тя стоеше неподвижно въ водата и едва движеше плавниците си. Азъ тѣй внимателно я наблюдавахъ, че забравихъ да се обадя по телефона; а горе настжпила тревога. Това откритие бѣ най-голѣмата награда за всички грижи, разноси и опасности.

Отъ 609 м. дълбочина настжпи царството на пълния мракъ. Когато слѣзохме на още 90 м., чухъ свир-